VELKÁ DOBRODRUŽSTVÍ

Za památkami a krahujci do Dolních Kounic

GPS souřadnice: 49.0701295, 16.4655934

Praktické informace

Délka trasy: 4 km

Obtížnost: Nenáročná trasa po rovince městem a jeho okolím. Poslední desetiminutové stoupání po křížové cestě ke kapličce nad městem, kočárky ani dětská kola bohužel nevyjedou.

Vzdálenost od Prahy a jak se tam dostat: 200 km můžete ujet za 2 hodiny (bez záruky – D1!). Jeďte po D1, před Brnem odbočte na Rosice a posléze už šupem svištěte do Dolních Kounic.

Parkování: Masarykovo náměstí v centru města – zdarma.

Možnost občerstvení: Cukrárna U Dvořáků, Pizza U Ježků, Kounický dvůr, Hostinec U Gottwaldů, U šedého vlka, Hospoda Na Dědině v Nových Bránicích.

Nejbližší další výlet agentury Velká dobrodružství: Do Mikulova za příběhy moravského Toskánska, Lednice, Na Pálavu za lovci mamutů, Znojmo – dnes nevidím tě dvojmo, Brno, Valtice.

Trasu pro vás prošla Lucie Nachtigallová

Trasu testovaly Anežka K. s maminkou a babičkou

Postřehy dětí:
Áňa (9 let): „Nejvíce se mi líbilo hledat sochy a také hřiště, kde jsem si dlouho hrála.“

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí cestovatelé,

zveme vás do krásného města na Jižní Moravě, které je plné památek a nad kterým poletují krahujci. V Dolních Kounicích ovšem nejsou jen klášter a zámek (který je prý se zámkem spojen tajnou chodbou). Jsou zde i překrásné židovské památky, kostel, chrám a také nádherná kaplička sv. Antonína, ze které je přímo božský pohled dokonce až na Pálavské vrchy. Budeme hledat skryté světce, schovaná písmenka, ale také hroznýše. Krátkou trasu projdou všechny děti od 5 let.

Výlet jsme pro vás připravili ve spolupráci s městem Dolní Kounice a s podporou Jihomoravského kraje je pro vás tedy zdarma! :)

Dopis dětem

Ahoj, holky a kluci, celé město Dolní Kounice je kouzelné. Možná se vám vybaví, že už jste ho někde viděli. Filmařům se líbí natolik, že toho tady natočili více než kde jinde. Například pohádku *O statečeném kováři* (1983), hořkou komedii *Dědictví aneb Kuravhošugutntág* (1992), mysteriózní dílo *Lekce Faust* (1994), *Četnické humoresky* (2007), *Hlas pro římského krále* (2016), Labyrint (2015) a novou vánoční pohádku *Tři zlaté dukáty (*2023).

Po stopách statečného Mikše se vydáme i my. Snad na trase nepotkáme zlého čaroděje.

Stejně jako ke všem našim výletům jste také k dnešnímu dostali originální mapu s vyznačenou trasou. Půjdete-li správnou cestou, budete se pozorně rozhlížet, číst texty a poslouchat, co říkají rodiče, jistě splníte všechny úkoly. Umíte-li už psát, doplňte podle uhodnutých slov tajenku a pečlivě ji uschovejte. Když ji po vyluštění přinesete do informačního centra (případně synagogy nebo kiosku kláštera) v provozní době, dostanete za ni dáreček.

Mapa výletu

Doplňovačka

Jdeme na to:

Starobylé město Dolní Kounice se nachází 25 kilometrů jihozápadně od Brna v údolí řeky Jihlavy. Obklopují je okolní kopce s nepřehlédnutelnou siluetou zámku a poutního kostela svatého Antonína, které určitě vidíte už nyní. Je to tak?

Zaparkujte v centru na Masarykově náměstí a rozhlédněte se. Pořádně! Pěkně kolem dokola. Jak se vám tady líbí? Krásné město…

Naše putování začíná u kašny, tak šupajdíme přímo k ní. Zkuste na ní najít dravce.

Poznáte, o jakého ptáka se jedná? Je to krahujec a budete se s ním na tomto výletě setkávat na každém kroku. Však se sami přesvědčíte.

Vidíte ty čtyři obludy, z jejichž tlam stříká voda? Copak to může být? Draci? Nebo snad sumci? :)

Najděte nápis *REX* a pak hned vyrazte pro své první písmenko k soše svatého Jana Nepomuckého před kostelem.

Ve městě narazíte na mnoho památek, které vypovídají o bohaté historii místa. Ať už se jedná o romantickou zříceninu kláštera Rosa coeli, židovskou synagogu a hřbitov, několik kostelů a kaplí, historické měšťanské domy a v neposlední řadě kamenné kříže a boží muka stojící u cest vedoucích do okolí. To vše dnes uvidíme. Kromě kláštera Rosa coeli, který prochází revitalizací.

Ale musíme začít hezky od začátku – tedy u **Jana Nepomuckého**.

Je to svatý, kterého na našich cestách potkáváme nejčastěji. V ruce vždy drží kříž s Ježíšem a nad hlavou mu poletují hvězdičky podobně jako kreslenému kocourovi Tomovi, když to napálí do zdi nad Jerryho myší dírkou. Jan Nepomuk si však vystačí i s jednou velkou hvězdou. Jako v tomto případě.

Přečtete nápis, který je vysochán pod ním? Je latinsky a přelouskat ho je velmi těžké.

1. **Opište čtvrté písmenko zprava (tedy odzadu) z prvního řádku.**

(Napsali bychom to srozumitelněji, ale když se na slovo podíváte pořádně, tak není úplně jisté, zda druhé písmenko ve slově je chyba nebo *I*, tak to raději vezmeme odzadu.)

Hned za barokní sochou vidíte stavbu, která je o něco mladší než socha svatého.

Kostel svatého Petra a Pavla byl zbudován v letech 1877 až 1879. Jak dlouho se tedy stavěl?

Je tady někdo, komu je přesně tolik let? Tak ten může jako první zkusit vyřešit další dnešní úkol.

Najděte u kostela velký dřevěný kříž.

Stavbu svatostánku navrhl architekt Schleps z Valtic. Jedná se o novorenesanční sálové trojlodí. To znamená, že je kostel rozdělen na tři části – takzvané lodě. Nad průčelím se nachází zvonice. Tato budova nahradila starší kostel, který stál na jiném místě, ale musel být po povodni stržen. Ze starého kostela pochází například mramorová kazatelna. Nakoukněte a uvidíte ji.

Délka božího příbytku je 45 m, šířka 21 m, výška 20 m a výška věže 41,6 m.

Znáte někoho, kdo je tak dlouhý, že by dosáhl až na špičku věže?

My ano, ale museli byste za ním do pohádky. Jak se jmenuje muž, který se umí natáhnout více než kvalitní žvýkací guma? Jak se jmenují jeho věrní kamarádi? Komu pomáhali?

Od kostela se vydáme směrem od centra ulicí U sboru. Jdeme k pravoslavnému chrámu. První kostel tak necháváme po své pravé ruce. Poznáte, jaké stromy rostou vedle něj?

Mírný kopeček a dlažba nás odvedou k Barborce.

Máme tady nějakou Barborku? Barunko, veď nás! :)

Pravoslavný chrám svaté Barbory se dříve jmenoval kaple svatého Fabiána, svatého Šebestiána a svaté Barbory. Ta byla vystavěna Jiřím Richtrem z Brna v roce 1688.

Co je starší? Kostel, nebo tento chrám? Kdo si to pamatuje?

Nad vchodem je znak Dietrichsteinů (vinařské nože). Je u něj uveden letopočet, tedy rok, v němž byla stavba dokončena. Vidíte ho?

V kapli jsou tři oltáře. Na hlavním je obraz svaté Barbory, nad ním obraz Nejsvětější Trojice.

Nalevo od vchodu do kostela je kříž. Je na něm vyobrazena jedna strašidelná věc. Najděte lebku.

Kteří zločinci zdobí své vlaky lebkou se zkříženými hnáty?

Představte si, že jedno z našich dětí kdysi napsalo do slohovky, že na lodi vlála vlajka, na které byla hnáta se zkříženými lebkami. Dovedete si představit, jak by takový prapor vypadal? :)

Podobné vylepšeníčko by se ale jistě líbilo známému pirátovi, kterého si ve filmu zahrál herec Johny Depp. Jak se ve snímku jmenoval?

Ale zpátky k úkolu! Pod lebkou je na kříži text, který není psán latinkou. Takže ho nepřečteme. Ovšem číslice pod ním přečíst dokážeme.

Sečtěte všechny číslice pod textem.

2. **Napište výslednou číslici.**

Nalevo na kopci vykukuje kaple svatého Antonína, před námi je zámek a my si to meteme ke škole pro 1. a 2. ročník. Ale nebojte, dnes do ní nemusíte. I když vy jste jistě šikovné děti, které se učí rády. Nebo se snad pleteme?

Projdeme kolem základní školy a stejnou ulicí odbočíme mírně doprava až na ulici Hlavní. Po té se zase vracíme směrem doprava do centra města. Přejdeme cestu.

Některé ze zdejších domečků mají barvu zmrzliny. Vidíte třeba ten jahodovo-pistáciový?

Jakou další zmrzlinku vám domky připomínají? Meruňkovou? Šmoulovou?

Pokud se budete pozorně dívat, uvidíte na jednom z domů nalevo nápis *PIZZERIA* a kousek od něj i prastarý nápis v latině. Ale ten najdou jen bystrozrací, tak těžké to je.

Opět míjíme kostel. Tentokrát ho máme po pravé ruce. Ale ne nadosah, protože jdeme po druhé straně silnice, dále od kostela.

Zastavíme se až u **budovy Městského úřadu** Dolní Kounice.

Vidíte někde znak města? Všimněte si, že je podobný tomu, který jsme viděli na začátku výletu na kašně.

Znak, který městu udělil panovník Maxmilián II. dne 10. dubna 1571, nesl následující popis: *Štít červené aneb rubínové barvy, v němžto krahujec pták své přirozené barvy s rozletitými křídly, maje nohy rozhozené a drže v ústech neboližto v pyscích hrozen vinný modrý, v spodku pak téhož štítu jeden list zelený z křoví vinného rozložený a u vrchu v každém rohu téhož štítu týmž způsobem*.

Že bychom si ho podle tohoto popisu dokázali představit, to tedy ne… Dneska už by ho Maxmilián vycvakl mobilem – a bylo by.

Přesto nám vrtá hlavou, který jouda mohl tento dobový popis vyplodit. No řekněte, kde asi tak může mít krahujec ústa neboli pysk…? To snad ví i batole, že jde o… O co?

Co je typické pro tohoto dravce a zda se vůbec v současnosti na Moravě vyskytuje, si řekneme v další části výletu.

Hledáme uličku, která nás povede doleva za budovu úřadu k hasičské zbrojnici. Nebo obkroužíme celý blok…

3. **Opište nápis na hasičské zbrojnici.** (Pozor, psát bez háčků a čárek.)

Víte, které číslo vyťukat, když začne hořet? Je to 150. Nula vypadá jako rybník. Tedy voda, kterou hasiči potřebují. Tak si to pamatujte. Pokud byste chtěli volat policii, ťukejte 158. Osmička zase trochu vypadá jako pouta, podle toho si zapamatujete i tohle číslo. Zbývá záchranka 155. Což je na konci pětka, která malinko připomíná invalidní vozíček. Bez těchto pomůcek, kterým se říká mnemotechnické, bychom si to nepamatovali dodnes…

Na budově najděte sochou svatého Floriána. Je považován za patrona profesí, které souvisí s ohněm: hasičů, hutníků, kominíků, hrnčířů či pekařů. Obvykle je znázorňován v oblečení římského důstojníka s nádobou na hašení, nebo jak hasí požár. V českých zemích patří k nejuctívanějším světcům. Požárům je třeba vzdorovat, a především předcházet. Nejspíš proto na sochy a obrazy svatého Floriána při svých toulkách natrefíte co chvíli. Snad stráží dobře.

Ulička vedle hasičů nás odvede k dětskému hřišti. Je nám jasné, že tady se vám líbí! Je to krásné místo na hraní. Jako z pohádky…

Až si pohrajete, projděte do Bezručovy ulice a z ní potom na hřbitov. Vystoupejte do schodů a vydejte se do kopečku, před kterým stojí pumpa na vodu (značka pěší zóny, červená turistická značka).

Kdopak ji najde první?

Máte na sobě také nějakou červenou barvu? Tak se jí chytněte a držte se jí až do chvíle, dokud nepotkáme domeček, na kterém je hroznýš.

Že máte jen červené ponožky? Tak to budete mít trošku těžší! :)

Která pohádková postava nosila oděv červené barvy a na co se ptala vlka. Kdo si vzpomene?

Babičko, proč máte tak velké uši?

Co vlk odpověděl?

A co odpověděl, když se ho Karkulka zeptala: *A babičko, proč máte tak velké zuby!?*
(Jistě to nebylo nic o levném zubaři, který jí dal větší tesáky se slevou, že…)

Jaké povolání vykonával muž, který babičku a Karkulku zachránil?

4. **Napište povolání.**

Jsme u domečku, na kterém se vyřádil jakýsi malíř. Je na něm vymalovaná amazonská džungle. Která zvířata poznáte?

5. **Jak se obecně nazývá žlutý pták?**

Odbočíme doprava do ulice Trboušanské. Vyhlížíme **židovský hřbitov**. Je to ten napravo.

Židé tvořili v minulosti v Dolních Kounicích poměrně početné společenství. Jeho počátky se datují do poloviny 15. století, v polovině 19. století pak Židé tvořili čtvrtinu zdejších obyvatel. Jejich stará čtvrť stávala na východním okraji obce (ul. Růžová, blízko kláštera Rosa coeli), za třicetileté války ale byla vypálena švédskými vojsky. Zničeny byly domy i synagoga. Tu novou uvidíme asi za 15 minut.

Židovský hřbitov byl založen v roce 1680 ve svahu nad ghettem na jižním okraji města po zrušení staršího hřbitova, který stál na jiném místě. Na ploše hřbitova se prý nachází 852 náhrobků. Alespoň to tvrdí informační cedule u vstupu. My je sice nepřepočítavali – můžete to zkusit –, ale podle mnohých zdrojů jich je mnohem více. Některé uvádějí 1 300, jiné až 1 500 náhrobků. Řada z nich (především ty nejstarší, přenesené z původního starého hřbitova) se pravděpodobně časem „ztratila“ pod nánosy zeminy nebo podlehla povětrnostním podmínkám. Náhrobky jsou rozmístěny nepravidelně, ale svými nápisy téměř všechny směřují na východ, jak je u židovských věřících zvykem. Nejstarší dochované náhrobky se datují do 17. a 18. století, ten úplně nejstarší nese letopočet 1688.

Potichoučku vejděte a nakoukněte. Je to magické, smutné a zároveň krásné místo.

Nad hřbitovem je vyhlídkové stanoviště s tabulí. Mrkněte na ni.

6. **Jaká budova se skrývá pod číslem 2?**

Po červené turistické značce pokračujeme vzhůru směrem na Šibeniční vrch. Následujeme žlutou cedulku *FIT PARK*. Stoupáme a stoupáme. Dech a síly nabereme u nové venkovní posilovny, odkud je také krásný výhled na město.

Znáte nějakou pohádkovou postavu, která byla opravdu hodně fit? Napovíme, že jedna moc ráda jedla špenát.

Jak se jmenoval nejsilnější Šmoula?

Ale zpátky k tomuto místu. Citlivější dětičky si nyní na minutku zakryjí ouška. Následující věty nemusejí slyšet.

Šibeniční hora bývala ve středověku místem rozsudků smrti nad nejhoršími hříšníky. Poslední poprava upálením zaživa zde byla vykonána 21. srpna 1754. V plamenech skončila služka Mariana Kvapilová z Neslovic, obviněná ze žhářství.

Brrr, rychle pryč! Skoro běžíme z kopce dolů. Bereme to stejnou cestou. Ale jen do místa, kde stezka začne odbočovat doprava. My to nezatočíme, ale půjdeme po luční stezce stále dolů až do Bezručovy ulice

A než se v ní octneme, máme trošku času povyprávět si o krahujci.

Vzpomene si někdo, kde jsme ho dnes viděli?

Krahujec obecný vypadá jako jestřáb lesní, je ale mnohem menší. Vrhá se za svou kořistí i do míst, kam by jiný dravec nezaletěl. Nejednou se stalo, že lovem zaujatý krahujec vletěl otevřeným oknem lidem až do pokoje.

Sameček je velký jen jako kos nebo hrdlička. Samice může dosáhnout téměř dvojnásobné hmotnosti, ale také to není žádný obr. Je velká asi jen jako poštolka.

Krahujec někdy loví i tak, že dráha jeho letu v těsné vzdálenosti „kopíruje“, střechy, ploty, auta i keře. Snaží se tak překvapit drobné ptáky, hlavně vrabce. Často loví v blízkosti slepic. Což se mu stává osudným. Kde jsou slepice, bývají totiž i plůtky, aby kurové svým trusem nezaneřádili úplně všechno. Pro řítícího se dravce jsou hůře viditelné, proto do nich často naráží.

Krahujci jsou na našem území téměř všudypřítomní. A to nejen ve volné krajině, ale také v mnohých městech. I Praha má svou stálou krahující populaci. A ne zrovna malou – kolem jednoho sta párů.

Z Bezručovy ulice je krásně vidět zámek.

Představte si, že v těchto místech žili lidé již před 60 0000 lety. Od těch pračasů tu bylo živo. Přes místní brod překračovaly řeku Jihlavu od starověku kupci, cestující, prostě kdekdo. Aby zde bylo také bezpečno, na kamenném ostrohu nad řekou vyrostl hrad s mohutným opevněním. A jako jeden z mála v okolí nám vydržel dodnes.

Snad je to i tím, že hradozámek v Dolních Kounicích kupodivu ještě tak úplně neobjevili turisté. Ač patří k nejzajímavějším památkám republiky. Podáte si tu přece ruku se sedmi sty roky historie, doslova vás ovane svým poučným a mnohé pamatujícím dechem.

Původní gotické opevnění i renesanční palác nabízejí mnohé historické stavební lahůdky – zelenou komnatu, původní černou kuchyni, hradní prevét (WC, ovšem bez vody), a především unikátní točité samonosné schodiště z pískovce, jaké u nás jinde nenajdete. Každý listopad (v rámci prohlídek podzemí) je zpřístupněna část rozsáhlého podzemí hradu, které je protkáno tajnými chodbami.

Po zániku hradu v první polovině 16. století došlo k přestavbě hlavní budovy v honosný renesanční zámek. Gotický obranný systém hradeb, věží a příkopů však zůstal zachován až do současnosti.

Z Bezručovy ulice odbočíme doleva – a jsme u další velmi slavné památky.

Zdejší **synagoga** totiž patří mezi nejstarší na Moravě. Poté, co švédská vojska zničila tu původní, židovská obec v letech 1652 až 1656 uprostřed nového ghetta postavila novou modlitebnu. Vnitřní stěny byly ozdobeny hebrejskými texty a ornamentálními vzory. V roce 1851 byla přistavěna ženská galerie s pavlačí.

Bohoslužby v synagoze probíhaly do 40. let 20. století. Pak ale přišla nacistická okupace, na jejímž začátku byla synagoga uzavřena a cenné předměty z ní odvezeny do Židovského muzea v Praze. Židovská obec v Dolních Kounicích během holocaustu zanikla. Všichni její obyvatelé byli odvezeni do koncentračních táborů, ze kterých se živá dostala jen paní Ruth Kopečková (rozená Morgensternová). Po válce přijela zpět do Dolních Kounic, ale nebyla tu příliš vítána. Neměla se ani kam vrátit, v domě její rodiny už bydleli jiní lidé. Po tomto rozčarování obec opustila a usadila se v Brně.

Ani synagoga nebyla už nikdy znovu obnovena. Po válce sloužila jako sklad národnímu podniku Fruta. V roce 1991 byla budova vrácena Židovské národní obci v Brně a po částečné rekonstrukci otevřena veřejnosti. Dnes slouží jako kulturní a výstavní prostor.

Do synagogy se vstupuje hlavním vchodem, který krášlí kamenný reliéf. Stěny v interiéru jsou stejně jako v některých dalších synagogách na Moravě vyzdobeny cennou barokní výmalbou s liturgickými texty v hebrejštině. Nachází se zde také malá expozice věnovaná historii místní židovské obce.

Nejprve si prohlédněte krásný kamenný vstup, pak také židovskou hvězdu na stěně.

7. **Kolik cípů má hvězda?**

Od synagogy scházíme kolem autobusového nádraží směrem k řece. Než přejdeme most, zkusíme najít historický dubový vinný lis. Kdo ho vidí?

Na vinicích v okolí Dolních Kounic a nedalekých Moravských Bránic se totiž daří červeným vínům. Zdejší Frankovka či Svatovavřinecké mají vynikající pověst a ve městě najdete několik vinařství, která kromě klasického prodeje nabízejí i návštěvy vinných sklepů a degustace místních vín. Ochutnávky rovněž doprovázejí řadu místních akcí, například květnové Svatogothardské slavnosti, historické slavnosti Rosa coeli začátkem září nebo Svatováclavské slavnosti na konci září.

Než přejdeme most, vyzvedneme si u rozcestníku další písmenko do tajenky.

8. **Najděte v názvech lokací lidský sval.**

Nalevo je u kulturního domu veřejné WC. O kousek dál zkuste najít na domovní desce kočičku.

Copak dělá? Chtěli byste teď tuto činnost provozovat také? Je nám jasné, že ano. Stačí se podívat na kopec před vámi, který musíte zdolat. :)

Přecházíme most. Víte, jak se jmenuje řeka, co pod ním teče?

Je krásná, v roce 1862 však město velmi potrápila. Tehdy postihla Dolní Kounice největší povodeň v jejích dějinách. Řeka Jihlava se vylila z břehů, a protože voda s sebou nesla obrovské množství ledových ker, dřeva a různých trosek, strhávala vše, co jí stálo v cestě. Za oběť živlu padly most i splav, byl poničen mlýn a strženo celkem 180 domů. I původní kostel byl poničen a musel být zbořen.

Řeka Jihlava také teče kolem Dalešického pivovaru. Přestože patřil k vyhlášeným již v 18. století, nejslavnější kapitola jeho dějin se datuje do doby, kdy se zde již pivo nevařilo. V roce 1980 si opuštěný areál vyhlédl režisér Jiří Menzel, aby zde natočil jeden z nejslavnějších filmů na motivy knihy Bohumila Hrabala – Postřižiny*. I díky filmovým a pivním nadšencům pivovar nezanikl.*

Komu se sbíhají sliny na chmelový mok? Nejen jim bude hůř, protože nás čeká kopeček. Vzhůru křížovou cestou!

Mineme svatého, kterého jsme dnes už jednou viděli. Vzpomenete si, kde to bylo? A jak se jmenuje? Napovíme, že na něj maminka volala: „Honzíku!“

Od kapličky svatého Jana Křtitele stoupáme po červené značce k nejvýraznější kounické dominantě.

Cesta se 14 zastaveními začíná na konci náměstí Míru za restaurací U Gottwadů. (Gottwalda známe jen jednoho a na toho raději vzpomínat nebudeme. Raději se vrátíme k Ježíšovi.)

Křížová cesta, kterou právě zdoláváme, pochází ze 2. poloviny 18. století. Je tvořena drobnými výklenkovými kaplemi, v nichž byly původně k vidění kamenná ztvárnění pašijových scén. Dnes už jich zde moc není, někde zůstala alespoň

torza. To něco málo, co se z plastik zachovalo, bylo raději přeneseno do předsíně kostela svatého Petra a Pavla na náměstí. Kdo si tedy chce ve výklenkových kaplích představovat, co v nich bylo. Musí si to předtím v kostele „nakoukat“. (Nebo možná nafotit. Ovšem bez záruky, protože nevíme, jak to s povolením fotit v kostele je.)

První kapličky najdete schované už v zahrádkách domů pod kopcem, a to v ulici Antonínské.

Vypátráte je?

Také zde můžete najít na domě č. 13 obřího pavouka.

Napadá vás nějaký film nebo pohádka o pavoukovi? Nás napadl jeden komiksový hrdina. A také strašlivá Ondula z *Pána prstenů*. Ale pokud si dobře vzpomínáme, pavouk také chytl do sítě včelku Máju.

Těžce šlapeme vzhůru. Vyprávět si budeme až nahoře, což bude tak za 10 minut. Ale můžeme si zazpívat. Třeba zrovna tu o včelce. :)

Učení páni zkušení,
já bych vám rád teď podotknul:
Nikdo z vás nemá tušení,
že v dálce stojí malý úl.

Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,
malá uličnice včelka Mája.
Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,
naše kamarádka včelka Má-ja-ja-ja-ja.

Míjíme kaple, prohlížíme si, co zbylo k vidění, a za chvilku jsme na vršku.

Na místě dnešní kamenné kaple vyrostla v roce 1654 dřevěná kaple zasvěcená svatému Antonínovi a svatému Floriánovi jako přímluva za to, aby byly město a okolní obce uchráněny před přírodními katastrofami. Protože opravdu žádná pohroma panství v době po postavení kaple nepostihla, vznikla tradice poutí ke svatému Antonínovi za účelem poděkování za ochranu. Tyto poutě se konaly ze všech obcí panství. I proto přestala původní dřevěná kaple takovému náporu vděčných věřících stačit a bylo rozhodnuto o stavbě kamenného svatostánku.

Najděte na kapli tabulku s popisem místa.

9. **Opište poslední slovo textu.**

Sami musíte uznat, že na Dolní Kounice je nejkrásnější pohled shora. Na stráních malebného údolí řeky Jihlavy se rozkládají lesy, ovocné sady i vinice, ve městečku se před vámi jako na dlani otevírá přehlídka zajímavých památek. Od několika kaplí přes zámek, klášter a synagogu až po židovský hřbitov.

Poznáte, kde všude jste byli?

Právě nyní je ta chvíle, kdy si řekneme něco o klášteru. Vidíte ho nalevo.

Tak alespoň takto z výšky letem světem pár slov.

Dolní Kounice jsou starobylou obcí, jejíž původ se odvíjí od nejstaršího ženského kláštera na Moravě (1181), přesněji od kláštera premonstrátek zvaného ***Rosa coeli*** *(Růže nebes). Za husitských válek byl roku 1420 vypálen a v roce 1526 zrušen docela.*
Zřícenina bývalého klášterního kostela (chrámu Panny Marie) je úchvatná gotika v nejsyrovější podobě. Místo klenutého stropu můžete obdivovat oblaka a ptáky, místo varhan kvílí v kamenných portálech vítr. V noci z kůru volá sýček a chrámovou loď nasvěcuje měsíc… V létě pokrývá zemi vysoká tráva, v zimě bělostný sníh.

Klášter je oblíbeným místem českých filmařů. Režisér Petr Švéda si ho vybral jako dějiště své výpravné pohádky *O statečném kováři* z roku 1983. Do hradu Černého krále – ve skutečnosti našeho kláštera – přichází kovář Mikeš v podání Pavla Kříže se záměrem osvobodit ztracené princezny. Setkává se tu s králem v podání Petra Čepka, který ho vítá slovy: *Tak to jsi ty, ten troufalec, který se odvážil až sem. Života si nevážíš?*

Máme vyluštěno! Z tajenky na vás kouká naprosto nesmyslné slovo. Nebojte, máte ho dobře.

Je to latinský název dravce, kolem kterého se celý dnešní výlet točí.

Až se dostatečně vydatně pokocháte, vydejte se dolů. Tentokrát stezkou, která vede od dolní kapličky u výhledu.

Přejděte most směrem na náměstí, ze kterého jste dnes startovali. Však jsme dnes kolem něj dnes šli už čtyřikrát. :)

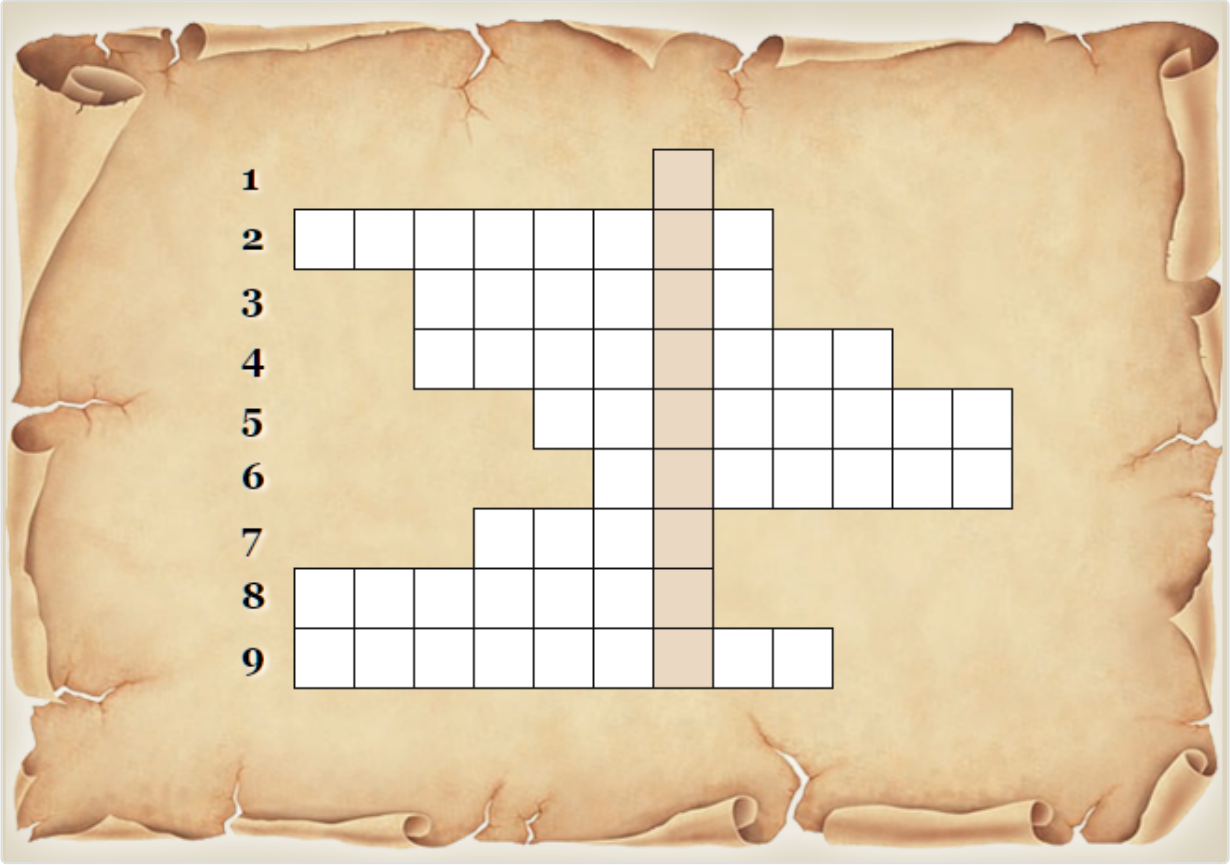
Procházka i osvěta jsou u konce. Teď už jen stačí zajít s vyluštěnou tajenkou do turistického informačního centra na náměstí, pokud jste absolvovali výlet ve všedí dny. Od června do září můžete tajenku ukázat průvodcům v synagoze nebo u kiosku kláštera, který nahrazuje o víkendech a svátcích turistické informační centrum na náměstí, a vyzvednout si u nich dáreček. Hezky za něj poděkujte, my děkujeme také. Samozřejmě ne za dáreček, ale za pomoc s výletem a jeho poskytnutí všem výletníkům ZDARMA.

Doufáme, že se vám dnešní výlet s tajenkou líbil, přejeme šťastnou cestu domů a těšíme se zase někdy na našich tajenkových trasách na viděnou! :)

V textu byly použity mj. texty z webů www.kudyznudy.cz, www.dolnikounice.cz, www.pohadkozem.cz, www.zayferus.cz

Otázky k tajence

1. **Opište čtvrté písmenko zprava (tedy odzadu) z prvního řádku.**
2. **Napište výslednou číslici.**
3. **Opište nápis na hasičárně – bez diakritiky.**
4. **Napište povolání.**
5. **Jak se jmenuje pták?**
6. **Jaká budova se skrývá pod číslem 2?**
7. **Kolik cípů má hvězda?**
8. **Najděte v názvu lokací lidský sval.**
9. **Opište poslední slovo textu.**

A co můžete vyhrát?

Tajenku posílejte na e-mail **veldo@veldo.cz**. Můžete ji také poslat ve zprávě na náš Facebook "Velká dobrodružství". Každý měsíc vylosujeme jednoho z výletníků, kterému pošleme našeho **Lumpardíka z podhradí**. Vždy připojte celé jméno, adresu a také kód výletu.

Výlet stažen z www.veldo.cz | © Velká dobrodružství

Vytvořeno: 09.11.2026 20:41